

[Undervisningsministeren.]

bl. a. dette problem: 50 pct. af alle byernes børn i eksamensmellemskolen, der får os til at standse og tænke os om for om muligt at finde en bedre løsning.

Jeg sagde til Danmarks Lærerforening for godt et år siden, at jeg gerne ville være formidleren i det skolepolitiske arbejde, der forestod, og det har jeg redelig søgt at være. Det betyder ikke, at jeg har givet afkald på selv at have en mening. Den retningslinie, som jeg bl. a. fremførte i min bog „Den danske Folkeskole“ fra 1938, har jeg fulgt indtil nu. Når det er lykkedes at samle så forholdsvis mange skolekyndige om det foreliggende forslag, skyldes det utvivlsomt i første linie, at visse mangler er så åbenbare og visse tendenser så tydelige, at en fælles bevægelsesretning blev mulig. Det, vi skal tilstræbe, er i al sin enkelhed en ajourføring af skolebilledet, som i dette århundrede er blevet trukket rigelig skævt.

Jeg vil for mit eget vedkommende mene, at motiv og mål ligger fast, men når det drejer sig om virkeliggørelsens vej, må der vises hensynsfuldhed; det skylder vi hjemmene, det skylder vi også dem, der skal undervise vore børn. Jeg synes i dag, og jeg håber, det er rigtigt, bag de forslagsstillende partiers udtalelser at skimte en fælles mulighed, som det nu skal vise sig om vi kan virkeliggøre. Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) sagde i indledningen til sin tale i dag, at der er skabt et stort folkeligt røre. Jeg vil gerne bemærke det samme i slutningen af min tale og tilføje, at denne sag, der nu er sat på dagsordenen, ikke fjernes igen, før løsningen er fundet.

Horn: Jeg skal kun gøre ganske få bemærkninger.

Jeg forstår, og jeg er glad for, at flertallet af ordførerne deler den opfattelse, som jeg fremsatte her i går, at forældrene har haft rig lejlighed til at være med i hele debatten. Det ærede medlem hr. Hvidberg fremsatte den påstand, at vi ikke repræsenterede forældrene, når spørgsmålet skal afgøres her. Jeg ved ikke, hvordan han kommer til det resultat. Jeg må dog mene, at vi taler på forældrenes vegne.

Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen var af samme opfattelse, den, at forældrene

har været altfor lidt med. Jeg forstår ikke rigtig, hvorledes det ærede medlem kan have denne opfattelse. Forældrene har deltaget i forhandlingen dels på møder, vi har set refereret, og dels ved læserindlæg o. s. v. som dem, vi har set i venstrepressen både på øerne og i Jylland, og ikke mindst i det presseområde, som det ærede medlem befinder sig indenfor, har pressen bragt meddelelser af interesse gennem årene.

Jeg hæftede mig ved en bemærkning af det ærede medlem hr. Hvidberg, der gav udtryk for, at det ikke var alle lærere, der stod bagved ministerens forslag. Jeg forstår det på den måde, at det ærede medlem mente, at man så ikke kunne tillægge organisationernes stilling større vægt. Jeg er meget ked af, hvis det ærede medlem begynder at ændre sin demokratiske opfattelse. Jeg går ud fra, at vi her i landet fortsat kan være enige om, at når et flertal har talt, dækker det over meningen, uden at man dermed skal tilsidesætte de synspunkter, som et mindretal måtte have.

Der er en ting, jeg gerne vil bede det ærede medlem hr. Hvidberg forklare os lidt nærmere. Det ærede medlem siger (sp. 622), at man skulle søge at udbygge den eksamensfri mellemskole, så var hele problemet klaret. Nu ved vi, at som arbejdet har formet sig i denne skole, har det i høj grad været lagt an dels på at opbygge de elementære kundskaber, dels på at bibringe eleverne nærmere kontakt med det samfund, de fremtidig skal leve i, herunder naturligvis i høj grad det praktiske liv. Men senere (sp. 623), ganske kort efter, siger det ærede medlem, at han får større og større mistillid til den praktiske linie. Jeg forstår ikke rigtig, hvorledes disse to synspunkter kan bringes til at falde sammen: dels kræver det ærede medlem, at den eksamensfri mellemskole skal løftes, og samtidig giver han udtryk for, at han har mistillid til noget sådant.

Endelig har jeg lagt mærke til, at de to ærede medlemmer hr. Hvidberg og fru Alvilda Larsen har været inde på den tankegang, man møder nu og da, at klarede man at løse spørgsmålet om flere lærere og flere lokaler, så var man ude over alle vanskeligheder. De to ting, som vi naturligvis tillægger samme betydning, som de ærede medlemmer gør, har jo ikke noget med